

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EL) 2016/679 ⁽¹⁾ artikleid 24 ja 32 tuleb tõlgendada nii, et võetud tehniliste ja korralduslike meetmete mitteasjakohasuse eeldamiseks piisab sellest, et isikuandmete loata avalikustamine või neile juurdepääs määruse (EL) 2016/679 artikli 4 punkti 12 tähenduses on põhjustatud isikute poolt, kes ei ole vastutava töötaja administratsiooni töötajad ning ei allu tema kontrollile?
2. Juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, milline peab olema õiguspärasuse kohtuliku kontrolli ese ja ulatus hindamaks, kas vastutava töötaja võetud tehnilised ja korralduslikud meetmed on määruse (EL) 2016/679 artikli 32 kohaselt asjakohased?
3. Juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, kas vastutuse põhimõtet, mis on sätestatud määruse (EL) 2016/679 artikli 5 lõikes 2 ja artiklis 24 koostoimes põhjendusega 74, tuleb tõlgendada nii, et määruse (EL) 2016/679 artikli 82 lõike 1 kohases kaebemenetluses lasub vastutaval töötajal kohustus tõendada, et määruse artikli 32 kohaselt võetud tehnilised ja korralduslikud meetmed on asjakohased? Kas eksperdiarvamuse küsimist võib pidada vajalikuks ja piisavaks tõendiks, et tuvastada, kas vastutava töötaja võetud tehnilised ja korralduslikud meetmed olid asjakohased niisugusel juhul nagu käesolevas asjas, mil isikuandmetele loata juurdepääs ja nende avalikustamine toimus nn häkkerite rünnaku tagajärjel?
4. Kas määruse (EL) 2016/679 artikli 82 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et isikuandmete loata avalikustamine või neile juurdepääs määruse (EL) 2016/679 artikli 4 punkti 12 tähenduses, mille – nagu käesoleval juhul – oli põhjustanud nn häkkerite rünnak, mille korraldasid isikud, kes ei ole vastutava töötaja administratsiooni töötajad ega allu tema kontrollile, kujutab endast asjaolu, mille eest ei ole vastutav töötaja mingil viisil vastutav ja mis annab õiguse vastutusest vabastamiseks?
5. Kas määruse (EL) 2016/679 artikli 82 lõikeid 1 ja 2 koostoimes põhjendustega 85 ja 146 tuleb tõlgendada nii, et niisugusel juhul nagu käesolevas asjas, mil isikuandmete kaitse rikkumine seisnes isikuandmetele loata juurdepääsus ja nende levitamises nn häkkerite rünnaku tagajärjel, kuuluvad üksnes andmesubjekti kogetud mure, kartus ja hirm isikuandmete võimaliku tulevase kuritarvitamise pärast mittemateriaalse kahju laialt tõlgendatava mõiste alla ning annavad õiguse nõuda kahju hüvitamist, kui niisugust kuritarvitust ei ole tuvastatud ja/või andmesubjektile ei ole tekkinud muud kahju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1)

Enrico Falqui 24. juunil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda laiendatud koosseisus) 5. mai 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-695/19: Falqui versus parlament

(Kohtuasi C-391/21 P)

(2021/C 329/17)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Enrico Falqui (esindajad: *avvocati* F. Sorrentino ja A. Sandulli)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament

Apellandi nõuded

- Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 5. mai 2021. aasta otsus nr 1000680 ja sellest tulenevalt 8. juuli 2019. aasta teade (ning vajaduse korral ka otsuse eelnõu ja õigusteenistuse arvamus, millel see otsus põhineb), hüvitada pensionilt alusetult kinni peetud summad ja mõista parlamendilt välja mõlema kohtuastme kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks viis väidet.

Esimene väide: Euroopa Parlamendi juhatus 19. mai ja 9. juuli 2008. aasta otsuse „Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmed“ rikkumine.

Apellant väidab, et Üldkohus rikkus eespool viidatud otsuse artiklit 75. Vastupidi sellele, mida leidis Üldkohus, ei näe see säte ette, et kõigile pensionitele, mis on juba makstud või millele on õigus tekkinud enne põhimääruse jõustumist jätkatakse Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja III lisas ette nähtud nn samasuguse pensioni reegli kohaldamist *pro futuro* ning see riiklike pensionide mis tahes muutmine *in peius* peab kajastuma parlamendi poolt makstavas pensionis, vaid vastupidi, et selle reegli alusel juba määratud pensionid on nende maksmise tingimuste ja suuruse osas puutumatud.

Teine väide: õiguspärase ootuse kaitse ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine.

Üldkohus leidis vääralt, et õiguspärase ootuse kaitse ja proportsionaalsuse põhimõtet pole rikutud. Mis puudutab õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, siis seda rikub parlamendi ja Üldkohtu poolt pensioni reeglile antud tõlgendus, proportsionaalsuse põhimõtet rikub aga see, et Üldkohus pidas oluliseks Itaalia Saadikutekoja eesmärgi otsuse nr 14/18 (eelarves pensionikulude vähendamine) vastuvõtmisel, leides, et see on õiguspärane, tuvastamata, et käesolevas asjas ei oma see eesmärk tähtsust, kuna puudub seos selle ja apellandile tekitatud kahju vahel.

Kolmas väide: selle põhimõtte rikkumine, mille kohaselt liidu institutsioonid ei või automaatse viite abil kohaldada kehtetut riigisisest õigusakti.

Üldkohus leidis vääralt, et riigisisest õigusakti tuleb kohaldada automaatselt, vaatamata sellele, et see riigisisese õiguse kohaselt ei kehti ning ilma, et Euroopa institutsioonid võiksid seda küsimust uurida. Vastupidi, kui liidu institutsioon kohaldab viite abil riigisisest õigust, kehtib õigussüsteemide vaheliste suhete üldpõhimõte, mille kohaselt võib viitav õigussüsteem viidata vaid viidatava õigussüsteemi õiguspärasele normidele selles õiguslikus tähenduses, mis neil viidatavas õigussüsteemis on: kui need ei kehti, ei saa neid kohaldada. Vastasel juhul jääb apellandi seisund kaitseta.

Neljas väide: on jäetud arvesse võtmata riigisisene õigus, mis kehtestati Itaalia saadikutekoja justiitsnõukogu otsusest nr 2/20 tulenevalt.

Üldkohus ei ole arvesse võtnud seda, et Itaalia saadikutekoja justiitsnõukogu otsusest nr 2/20 tulenevalt kehtiv riigisisene süsteem – mida parlament tahab kohaldada – koosneb kahest etapist: esimene seisneb pensioni ümberarvutuses vastavalt otsuses 14/18 kindlaks määratud üldistele kriteeriumidele ning teine selles, et justiitsnõukogu teenistused kohaldavad huvitatud isiku taotlusel pensioni suurendamist, lähtudes huvitatud isiku majanduslikust ja tervislikust seisundist. See süsteem ei näi olevat Euroopa tasandile ülevõetav.

Viies väide puudutab nõudeid, mis esimeses kohtuastmes tunnistati vastuvõetamatuks või põhjendamatuks, ja kohtukulusid.

Apellant kordab oma nõuet tühistada vajalikul määral otsuse eelnõu ja õigusteenistuse arvamus, mille alusel parlament toimis, ja nõuet hüvitada pensionilt alusetult kinni peetud summad ja mõista parlamendilt välja esimese ja teise kohtuastme kohtukulud.